

Sygn. akt VIII Pz 37/18

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Teresa Kalinka

Sędziowie: SSO Grzegorz Tyrka

SSR (del.) Anna Capik-Pater

po rozpoznaniu sprawy w dniu 11 lipca 2018 roku w G.

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie B. T.

przeciwko I. W.

o zapłatę

na skutek zażalenia I. W.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Z.

z dnia 2 lutego 2018 roku sygn. akt IV P 416/13

p o s t a n a w i a:

odrzucić zażalenie.

(-) SSO Grzegorz Tyrka (-) SSO Teresa Kalinka (-) SSR(del.) Anna Capik-Pater

Sędzia Przewodniczący Sędzia

VIII Pz 37/18

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 2 lutego 2018 roku Sąd Rejonowy: w punkcie 1 odrzucił zażalenie pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 20 listopada 2017 roku; w punkcie 2 zwrócił wniosek pozwanej z dnia 15 grudnia 2017 roku o przywrócenie terminu.

Na uzasadnienie podano, że postanowieniem z dnia 20 listopada 2017 roku Sąd Rejonowy: w punkcie 1 odrzucił wniosek pozwanej o zwolnienie jej z obowiązku uiszczenia opłaty od zażalenia, bowiem był on oparty na tych samych okolicznościach – art. 107 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych; w punkcie 2 odrzucił zażalenie pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 6 września 2017 roku z uwagi na upływ terminu – art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. Dnia 15 grudnia 2017 roku pozwana złożyła pismo, w którym wniosła o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty od zażalenia i uiściła opłatę w wysokości 30 zł. Nadto, dnia 15 grudnia 2017 roku pozwana wniosła zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 20 listopada 2017 roku. Przewodniczący zarządzeniem z dnia 21 grudnia 2017 roku zobowiązał pełnomocnika pozwanej do usunięcia braków formalnych

zażalenia poprzez uiszczenie opłaty w wysokości 30 zł oraz podpisania zażalenia w terminie 7 dni pod rygorem jego odrzucenia oraz zobowiązał pełnomocnika pozwanej do usunięcia braków formalnych wniosku z dnia 15 grudnia 2017 roku o przywrócenie terminu poprzez podanie, jaki termin (do jakiej czynności) ma zostać przywrócony, podanie okoliczności uzasadniających jego przywrócenie, wskazanie chwili ustania przyczyny, która uniemożliwiła dokonanie czynności w terminie oraz dokonanie tej czynności w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu wniosku. Zarządzenie z dnia 21 grudnia 2017 roku zostało doręczone pełnomocnikowi pozwanej dnia 12 stycznia 2018 roku. Strona pozwana nie wykonała zarządzenia z dnia 21 grudnia 2017 roku.

Sąd Rejonowy podał w dalszej części uzasadnienia, że podstawą prawną rozstrzygnięcia w punkcie 1 postanowienia były normy prawne: a) 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. z uwagi na niewykonanie zarządzenia co do uzupełnienia braków formalnych zażalenia w zakresie punktu 2 postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 20 listopada 2017 roku, b) art. 107 ust. 2 zdanie drugie ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z uwagi na niezaskarżalność punktu 1 postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 20 listopada 2017 roku. Natomiast w punkcie 2 postanowienia zawarto zarządzenie o zwrocie wniosku na podstawie art. 130 k.p.c.

Pozwana wniosła zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 2 lutego 2018 roku, domagając się jego zmiany poprzez zwolnienie jej z obowiązku uiszczenia opłaty od zażalenia, ewentualnie uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Na uzasadnienie podano, że Sąd Rejonowy w zaskarżonym postanowieniu wskazał, iż pozwana może uiścić opłatę od zażalenia. Tymczasem pozwana w oświadczeniu o stanie majątkowym wykazała trudną sytuację materialną. Sąd Rejonowy nie uzasadnił należycie swojego stanowiska.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

pozwana wniosła o wyłączenie sędziego (k.252). Postanowieniem z dnia 21 lutego 2017 roku Sąd Rejonowy oddalił wniosek pozwanej (k. 255). Pozwana wniosła zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 21 lutego 2017 roku i wniosła o zwolnienie jej z obowiązku uiszczenia opłaty od zażalenia (k.265-267). Postanowieniem z dnia 21 kwietnia 2017 roku Sąd Rejonowy oddalił wniosek pozwanej o zwolnienie jej z obowiązku uiszczenia opłaty od zażalenia (k.269). Pozwana wniosła zażalenie na postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 21 kwietnia 2017 roku (k.272-273). Postanowieniem z dnia 31 lipca 2017 roku Sąd Okręgowy oddalił zażalenie pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 21 kwietnia 2017 roku (k.278-280). Przewodniczący wezwał pełnomocnika pozwanej do uiszczenia opłaty od zażalenia na postanowienie z dnia 21 lutego 2017 roku w wysokości 30 zł w terminie do 7 dni pod rygorem odrzucenia zażalenia (k.285). Pozwana ponownie wniosła o zwolnienie jej z obowiązku uiszczenia opłaty od zażalenia (k.291).

Postanowieniem z dnia 6 września 2017 roku Sąd Rejonowy: w punkcie 1 odrzucił wniosek pozwanej o zwolnienie jej z obowiązku uiszczenia opłaty od zażalenia, bowiem był on oparty na tych samych okolicznościach – art. 107 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych; w punkcie 2 odrzucił zażalenie pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 21 lutego 2017 roku z uwagi na upływ terminu – art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. (k.293). Pozwana wniosła zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 6 września 2017 roku (k.297-298). Przewodniczący zobowiązał pełnomocnika pozwanej do usunięcia braków formalnych zażalenia w terminie 7 dni poprzez jego podpisanie oraz uiszczenie opłaty w wysokości 30 zł pod rygorem odrzucenia zażalenia (k. 300). Pozwana podpisała zażalenie i ponownie wniosła o zwolnienie jej z obowiązku uiszczenia opłaty od zażalenia (303-306). Postanowieniem z dnia 20 listopada 2017 roku Sąd Rejonowy: w punkcie 1 odrzucił wniosek pozwanej o zwolnienie jej z obowiązku uiszczenia opłaty od zażalenia, bowiem był on oparty na tych samych okolicznościach – art. 107 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych; w punkcie 2 odrzucił zażalenie pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 6 września 2017 roku z uwagi na upływ terminu – art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. (k.307). Odpis postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 20 listopada 2017 roku pełnomocnik pozwanej otrzymał dnia 8 grudnia 2017 roku (k. 310).

Dnia 15 grudnia 2017 roku pozwana złożyła pismo, w którym wniosła o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty od zażalenia i uiściła opłatę w wysokości 30 zł (k.312-313). Nadto, dnia 15 grudnia 2017 roku pozwana wniosła zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 20 listopada 2017 roku (k.317).

Przewodniczący zarządzeniem z dnia 21 grudnia 2017 roku zobowiązał pełnomocnika pozwanej do usunięcia braków formalnych zażalenia poprzez uiszczenie opłaty w wysokości 30 zł oraz podpisania zażalenia w terminie 7 dni pod rygorem jego odrzucenia oraz zobowiązał pełnomocnika pozwanej do usunięcia braków formalnych wniosku z dnia 15 grudnia 2017 roku o przywrócenie terminu poprzez podanie, jaki termin (do jakiej czynności) ma zostać przywrócony, podanie okoliczności uzasadniających jego przywrócenie, wskazanie chwili ustania przyczyny, która uniemożliwiła dokonanie czynności w terminie oraz dokonanie tej czynności w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu wniosku (k.320). Zarządzenie z dnia 21 grudnia 2017 roku zostało doręczone pełnomocnikowi pozwanej dnia 12 stycznia 2018 roku (k.322). Strona pozwana nie wykonała zarządzenia z dnia 21 grudnia 2017 roku.

Postanowieniem z dnia 2 lutego 2017 roku Sąd Rejonowy: w punkcie 1 odrzucił zażalenie pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 20 listopada 2017 roku; w punkcie 2 zwrócił wniosek pozwanej z dnia 15 grudnia 2017 roku o przywrócenie terminu (k.323).

Zażalenie pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 2 lutego 2018 roku podlega odrzuceniu.

Należy zwrócić uwagę, że zażalenie pozwanej nie odnosi się do rozstrzygnięcia zawartego w postanowieniu Sądu Rejonowego z dnia 2 lutego 2018 roku. W zaskarżonym postanowieniu Sąd Rejonowy w punkcie 1 odrzucił zażalenie pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 20 listopada 2017 roku, bowiem pozwana nie uzupełniła braków formalnych (co do punktu 2 postanowienia z dnia 20 listopada 2017 roku – art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.) oraz wniosła zażalenie, które było niedopuszczalne (co do punktu 1 postanowienia z dnia 20 listopada 2017 roku – art. 107 ust. 2 zdanie drugie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych). Nadto, w punkcie 2 zaskarżonego postanowienia Sąd Rejonowy zawarł zarządzenie o zwrocie wniosku o przywrócenie terminu (art. 130 k.p.c.). Tymczasem zażalenie pozwanej dotyczy zwolnienia z obowiązku uiszczenia opłaty od zażalenia. Pozwana zarzuciła, że Sąd Rejonowy nie uwzględnił jej trudnej sytuacji majątkowej. Zatem przedmiotem zaskarżonego postanowienia nie było zwolnienie pozwanej z obowiązku uiszczenia opłaty od zażalenia.

Skoro w zaskarżonym orzeczeniu Sąd Rejonowy nie orzekł (ani pozytywnie, ani negatywnie) o zwolnieniu pozwanej z obowiązku uiszczenia opłaty od zażalenia, to na mocy art. 373 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. należało odrzucić zażalenie pozwanej.

Należy dodać, że na zarządzenie zawarte w punkcie 2 zaskarżonego postanowienia, tj. o zwrocie wniosku o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej zażalenie nie przysługuje.

(-) SSO Grzegorz Tyrka (-)SSO Teresa Kalinka (-) SSR(del.) Anna Capik-Pater

Sędzia Przewodniczący Sędzia